

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาวิชา
อุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จำแนกตามวิทยาเขตและประเภท
ของนักศึกษา เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาระหว่าง ๕ วิทยาเขต และประเภท
ของนักศึกษา และศึกษาปัญหาทางการเงินของนักศึกษา เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลโดยแยกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหา
ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) ของข้อมูลแต่ละรายการ ยก
เว้นข้อมูลเกี่ยวกับรายได้พิเศษของนักศึกษา และการอุปการะทางการเงิน วิเคราะห์
โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean)

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรม
ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จำแนกตามวิทยาเขตและประเภทของนักศึกษา
โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard De-
viation

ตอนที่ ๓ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายของนักศึกษา
สาขาวิชาอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ระหว่าง ๕ วิทยาเขต
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)
และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
น้อยสุด LSD (Least Significant Difference Test) และผลการเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมภาคปกติ และ
ภาคนอกเวลา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยใช้ที-เทสต์ (t- test)

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านการเงินของนักศึกษาสาขาวิชา
อุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยหาค่าความถี่ (Frequency)
และร้อยละ (Percent)

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical
Package for Social Science) ในการหาค่าสถิติต่าง ๆ และนำมาเสนอใน
รูปตาราง และการบรรยาย

เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย
ได้ใช้อักษรย่อและสัญลักษณ์ค่าสถิติ ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

- วช.๑ หมายถึง วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
- วช.๒ หมายถึง วิทยาเขตพระนครเหนือ
- วช.๓ หมายถึง วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี
- วช.๔ หมายถึง วิทยาเขตอุเทนถวาย
- วช.๕ หมายถึง วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ
- วช.๖ หมายถึง วิทยาเขตเทคนิคตาก
- วช.๗ หมายถึง วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- วช.๘ หมายถึง วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น
- วช.๙ หมายถึง วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้
- X หมายถึง ค่าเฉลี่ยหรือค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean)
- S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- SS หมายถึง ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
- MS หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองของค่าเฉลี่ย
- F หมายถึง อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (F-Statistic)
- df หมายถึง ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
- N หมายถึง จำนวนตัวอย่างประชากร

ตอนที่ ๑

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ทอแบบสบดาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิทยาเขต

รายการ	วช.๑		วช.๒		วช.๓		วช.๔		วช.๕		วช.๖		วช.๗		วช.๘		วช.๙		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. เพศ																				
ชาย	๑๗๑	๘๘.๓	๑๖๗	๘๘.๒	๑๑๐	๑๐๐	๑๕๐	๘๘.๐	๑๑๖	๘๖.๗	๑๕๖	๘๗.๕	๑๕๗	๘๘.๐	๑๗๖	๘๗.๘	๑๗๓	๘๓.๕	๑,๓๕๖	๘๗.๐
หญิง	๓	๑.๗	๓	๑.๘	๐	๐	๕	๒.๐	๕	๓.๓	๕	๒.๕	๓	๒.๐	๕	๒.๒	๑๒	๖.๕	๕๒	๓.๐
๒. ระดับชั้น																				
ปวช.๑	๘๓	๔๗.๗	๗๑	๔๑.๘	๖๘	๖๑.๘	๖๕	๕๓.๐	๖๕	๕๓.๓	๘๓	๕๑.๕	๗๘	๕๒.๐	๕๑	๕๐.๖	๘๑	๕๓.๘	๖๘๓	๕๘.๕
ปวช.๒	๕๑	๕๒.๓	๕๕	๕๘.๒	๕๒	๓๘.๒	๕๕	๕๗.๐	๕๖	๕๖.๗	๗๗	๕๘.๑	๗๒	๕๘.๐	๘๕	๕๕.๕	๑๐๕	๕๖.๒	๗๑๕	๕๑.๑
๓. ประเภทนักศึกษา																				
ภาคปกติ	๕๐	๕๑.๗	๗๐	๔๑.๒	๖๐	๕๕.๕	๗๕	๕๓.๐	๖๕	๕๕.๒	๘๐	๕๐.๐	๕๐	๖๐.๐	๕๐	๕๐.๐	๕๕	๕๑.๕	๗๑๕	๕๑.๕
ภาคนอกเวลา	๕๕	๕๘.๓	๑๐๐	๕๘.๘	๕๐	๕๕.๕	๗๐	๕๗.๐	๕๕	๕๕.๘	๘๐	๕๐.๐	๖๐	๕๐.๐	๕๐	๕๐.๐	๕๐	๕๘.๖	๖๗๕	๕๘.๖
๔. อายุ																				
ต่ำกว่า ๑๗ ปี	๒	๑.๑	๐	๐.๐	๒	๑.๘	๑	๐.๗	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๒	๑.๓	๓	๑.๗	๐	๐.๐	๑๐	๐.๗
๑๗ - ๒๑ ปี	๑๑๐	๖๓.๒	๗๕	๔๓.๕	๖๗	๖๐.๕	๗๕	๕๕.๗	๖๗	๕๕.๘	๗๕	๕๕.๕	๘๕	๕๖.๘	๕๕	๕๒.๘	๗๒	๓๘.๕	๗๒๒	๕๑.๖
๒๒ - ๒๖ ปี	๖๑	๓๕.๑	๕๑	๕๓.๕	๓๕	๓๕.๕	๗๒	๕๘.๓	๕๑	๕๒.๕	๘๐	๕๐.๐	๖๓	๕๒.๐	๗๕	๕๓.๕	๑๑๒	๖๐.๕	๖๕๕	๕๖.๕
๒๗ - ๓๑ ปี	๑	๐.๖	๕	๒.๕	๒	๑.๘	๒	๑.๓	๑	๐.๘	๑	๐.๖	๑	๐.๗	๓	๑.๗	๐	๐.๐	๑๖	๑.๒
สูงกว่า ๓๑ ปี	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๑	๐.๘	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๑	๐.๕	๒	๐.๑
๕. ภูมิลำเนา																				
อยู่ในจังหวัดที่ตั้งสถานศึกษา	๗๖	๔๓.๗	๗๐	๔๑.๒	๒๓	๒๐.๕	๗๕	๕๕.๗	๒๒	๑๘.๓	๑๗	๑๐.๖	๓๑	๒๐.๗	๖๕	๓๖.๑	๗๖	๔๑.๑	๕๕๕	๓๒.๕
นอกรัฐตั้งจังหวัด	๕๘	๕๖.๓	๑๐๐	๕๘.๘	๘๗	๗๕.๑	๗๕	๕๐.๓	๕๘	๕๑.๗	๑๕๓	๕๕.๕	๑๑๕	๗๕.๓	๑๑๕	๖๓.๕	๑๐๕	๕๘.๕	๕๕๕	๖๗.๕

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

รายการ	วช.๑		วช.๒		วช.๓		วช.๔		วช.๕		วช.๖		วช.๗		วช.๘		รวม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
๖. อารีพิกาศ																				
รับราชการ/ข้าราชการบำนาญ	๒๖	๑๘.๘	๓๖	๒๑.๒	๒๑	๑๘.๑	๓๓	๒๒.๑	๒๘	๒๐.๐	๓๓	๒๐.๖	๓๐	๒๐.๐	๔๖	๒๕.๖	๒๗	๑๑.๘	๒๓๐	๑๘.๓
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	๔๔	๒๗.๖	๓๘	๒๒.๘	๒๘	๒๖.๘	๔๒	๒๘.๒	๓๒	๒๒.๗	๒๘	๑๘.๑	๒๖	๑๗.๓	๓๖	๒๐.๐	๓๘	๑๕.๘	๓๑๕	๒๒.๕
รัฐวิสาหกิจ	๕	๕.๒	๕	๕.๓	๓	๖.๘	๔	๒.๗	๔	๓.๓	๖	๓.๘	๓	๔.๓	๓	๓.๘	๐	๐.๐	๕๓	๓.๘
ทำงานบริษัท	๑๓	๗.๘	๕	๕.๓	๕	๕.๘	๔	๒.๗	๓	๒.๕	๕	๓.๑	๓	๒.๐	๑	๐.๖	๒	๑.๑	๔๕	๓.๒
เกษตรกรรวม	๒๘	๑๖.๗	๒๘	๑๗.๑	๒๘	๒๕.๕	๑๘	๑๒.๘	๓๑	๒๕.๘	๕๘	๓๖.๓	๕๒	๓๔.๗	๕๐	๒๗.๘	๓๘	๑๐.๐	๓๗๐	๒๖.๕
อยู่นานเฉย ๆ	๒	๑.๑	๓	๕.๑	๔	๓.๖	๔	๒.๗	๔	๓.๓	๓	๑.๘	๔	๒.๗	๕	๒.๘	๕	๒.๗	๓๘	๒.๗
รับจ้าง	๑๘	๑๐.๓	๒๒	๑๒.๘	๕	๕.๘	๒๕	๑๖.๘	๘	๖.๗	๑๒	๗.๕	๑๓	๘.๗	๕	๒.๘	๒๓	๑๒.๘	๑๓๑	๙.๘
ถึงแก่กรรม	๒๘	๑๖.๑	๑๘	๑๑.๒	๑๑	๑๐.๐	๑๓	๑๑.๘	๑๓	๑๐.๘	๑๓	๘.๑	๑๕	๑๐.๐	๒๘	๑๖.๑	๒๕	๑๓.๕	๑๗๐	๑๒.๒
อื่น ๆ	๑	๐.๖	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๑	๐.๗	๑	๐.๘	๑	๐.๖	๐	๐.๐	๑	๐.๖	๑	๐.๕	๖	๐.๕
๗. อารีพินาศ																				
รับราชการ/ข้าราชการบำนาญ	๑๒	๖.๘	๑๑	๖.๕	๓	๖.๘	๓	๕.๗	๑๑	๘.๒	๑๓	๘.๑	๘	๕.๓	๑๑	๖.๑	๖	๓.๒	๘๖	๖.๑
ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว	๕๐	๒๘.๗	๕๐	๒๙.๘	๓๘	๓๐.๘	๕๖	๓๗.๖	๔๑	๓๔.๒	๕๕	๒๘.๑	๓๓	๒๒.๐	๔๘	๒๖.๗	๕๕	๒๙.๓	๔๐๒	๒๘.๘
รัฐวิสาหกิจ	๒	๑.๑	๒	๑.๒	๕	๕.๕	๐	๐.๐	๑	๐.๘	๑	๐.๖	๒	๑.๓	๒	๑.๑	๐	๐.๐	๑๕	๑.๑
ทำงานบริษัท	๓	๑.๗	๒	๑.๒	๑	๐.๘	๑	๐.๗	๑	๐.๘	๐	๐.๐	๑	๐.๗	๑	๐.๖	๐	๐.๐	๑๐	๐.๗
เกษตรกรรวม	๒๘	๑๖.๑	๓๑	๑๘.๒	๒๘	๒๖.๘	๒๓	๑๕.๘	๓๒	๒๖.๗	๕๕	๓๔.๘	๕๘	๓๘.๓	๖๑	๓๒.๘	๘๓	๔๘.๘	๔๐๑	๒๘.๗
อยู่นานเฉย ๆ	๕๘	๓๓.๘	๕๒	๓๐.๗	๒๓	๒๐.๘	๕๖	๓๐.๘	๒๑	๑๗.๕	๒๘	๑๘.๑	๒๘	๑๘.๓	๓๗	๒๐.๖	๓๘	๑๘.๘	๓๓๐	๒๓.๖
รับจ้าง	๑๘	๘.๐	๒๐	๑๑.๘	๓	๖.๘	๑๐	๖.๗	๖	๕.๐	๑๐	๖.๓	๑๒	๘.๐	๘	๕.๕	๑๒	๖.๕	๙๘	๗.๑
ถึงแก่กรรม	๕	๒.๓	๒	๑.๒	๔	๐.๓	๕	๓.๘	๕	๕.๒	๕	๒.๕	๕	๓.๓	๕	๕.๐	๕	๒.๒	๔๒	๓.๐
อื่น ๆ	๒	๑.๑	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๑	๐.๗	๒	๑.๗	๓	๑.๘	๑	๐.๗	๓	๑.๗	๑	๐.๕	๑๓	๐.๘

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

รายการ	วช.๑		วช.๒		วช.๓		วช.๔		วช.๕		วช.๖		วช.๗		วช.๘		วช.๙		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๘. รายได้ของบิดา ต่อเดือน																				
ไม่มีรายได้																				
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๑๓	๗.๕	๑๐	๕.๘	๔	๒.๒	๔	๒.๗	๑๒	๖.๐	๑๔	๖.๖	๑๓	๖.๗	๒๐	๑๐.๐	๑๖	๘.๐	๑๑๖	๕.๘
๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๑๓	๗.๕	๒๒	๑๒.๘	๑๔	๗.๓	๘	๔.๐	๓๓	๑๖.๕	๓๕	๑๖.๖	๔๗	๒๓.๕	๓๗	๑๘.๖	๒๒	๑๑.๐	๒๗๖	๑๓.๖
๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท	๓๗	๑๙.๐	๓๕	๑๘.๖	๒๔	๑๒.๖	๓๔	๑๖.๖	๑๘	๙.๐	๓๔	๑๖.๖	๒๖	๑๓.๐	๒๑	๑๐.๕	๔๖	๒๓.๐	๒๗๖	๑๓.๖
๓,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท	๔๔	๒๒.๐	๔๑	๒๑.๑	๒๗	๑๓.๕	๔๑	๒๐.๕	๒๔	๑๒.๐	๓๒	๑๕.๖	๒๕	๑๒.๕	๓๕	๑๗.๖	๒๑	๑๐.๕	๒๘๕	๑๔.๐
๕,๐๐๑ - ๗,๐๐๐ บาท	๒๔	๑๒.๐	๒๐	๑๐.๕	๑๐	๕.๐	๑๖	๗.๖	๑๐	๕.๐	๑๐	๕.๐	๑๓	๖.๕	๒๒	๑๑.๐	๘	๔.๐	๑๓๗	๖.๖
มากกว่า ๗,๐๐๐ บาท	๑๘	๙.๐	๑๗	๘.๖	๕	๒.๕	๑๖	๗.๖	๓	๑.๕	๕	๒.๕	๖	๓.๐	๕	๒.๕	๖	๓.๐	๕๖	๒.๖
๙. รายได้ของมารดา ต่อเดือน																				
ไม่มีรายได้																				
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๑๘	๙.๐	๑๘	๙.๐	๑๖	๘.๐	๑๖	๘.๐	๒๒	๑๑.๐	๓๐	๑๕.๐	๒๖	๑๓.๐	๓๖	๑๘.๐	๓๔	๑๗.๐	๒๐๖	๑๐.๐
๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๓๑	๑๕.๕	๓๗	๑๘.๕	๒๒	๑๑.๐	๑๘	๙.๐	๒๗	๑๓.๕	๓๔	๑๗.๐	๔๒	๒๑.๐	๓๐	๑๕.๐	๔๐	๒๐.๐	๒๖๖	๑๓.๓
๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท	๓๑	๑๕.๕	๓๑	๑๕.๖	๒๕	๑๒.๖	๓๗	๑๘.๕	๑๖	๘.๐	๒๖	๑๓.๐	๒๓	๑๑.๕	๒๓	๑๑.๕	๒๗	๑๓.๕	๒๔๔	๑๒.๒
๓,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท	๑๘	๙.๐	๑๖	๘.๐	๑๕	๗.๕	๑๓	๖.๕	๑๕	๗.๕	๑๕	๗.๕	๑๐	๕.๐	๓๖	๑๘.๐	๑๓	๖.๕	๑๕๐	๗.๕
๕,๐๐๑ - ๗,๐๐๐ บาท	๑๑	๕.๕	๕	๒.๕	๖	๓.๐	๗	๓.๕	๕	๒.๕	๓	๑.๕	๐	๐.๐	๕	๒.๕	๓	๑.๕	๕๘	๒.๙
มากกว่า ๗,๐๐๐ บาท	๓	๑.๕	๓	๑.๕	๓	๑.๕	๖	๓.๐	๒	๑.๐	๗	๓.๕	๒	๑.๐	๓	๑.๕	๐	๐.๐	๒๔	๑.๒
๑๐. บิดามารดามีบุตรที่กำลังศึกษา																				
ระดับประถมศึกษา																				
๑๕๐	๕๐.๐	๑๓๗	๕๙.๖	๕๔	๒๖.๗	๑๓๔	๕๓.๘	๑๑๑	๕๒.๐	๑๕๗	๕๕.๕	๑๕๐	๕๕.๕	๑๖๓	๕๓.๑	๑๗๐	๕๖.๕	๑,๒๖๑	๕๓.๕	
ระดับมัธยมศึกษา																				
๕๐	๑๖.๖	๕๕	๒๖.๖	๖๐	๒๙.๑	๕๐	๑๙.๑	๕๕	๒๖.๖	๗๓	๓๕.๖	๕๓	๒๕.๖	๖๐	๒๙.๑	๖๖	๒๖.๖	๕๕๗	๒๖.๖	
ระดับอุดมศึกษา																				
๕๕	๑๘.๕	๕๕	๒๖.๖	๒๒	๑๐.๖	๓๕	๑๓.๖	๑๕	๗.๕	๕๐	๒๓.๕	๓๐	๑๕.๐	๓๕	๑๖.๖	๓๕	๑๖.๖	๓๕๕	๑๖.๖	

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

รายการ	วช.๑		วช.๒		วช.๓		วช.๔		วช.๕		วช.๖		วช.๗		วช.๘		วช.๙		รวม		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
๑๑. ลักษณะที่พักอาศัย																					
หอพัก	๑๑	๖.๓	๔	๒.๔	๒	๑.๘	๕	๓.๔	๔๔	๓๖.๗	๘๗	๕๕.๔	๗๗	๕๑.๓	๖๐	๓๓.๓	๑๐	๕.๔	๓๐๐	๒๑.๔	
บ้านพักตนเอง	๗๓	๔๖.๐	๘๑	๔๗.๖	๕๐	๒๕.๕	๘๐	๕๓.๗	๑๖	๑๓.๓	๑๖	๑๐.๐	๑๘	๑๒.๐	๓๑	๑๗.๒	๓๗	๒๐.๐	๔๐๒	๒๘.๘	
บ้านเช่า/ห้องเช่า	๔๖	๒๖.๔	๔๘	๒๘.๒	๒๓	๑๑.๙	๓๔	๒๒.๘	๔๓	๓๕.๘	๔๕	๒๘.๑	๔๑	๒๗.๓	๔๖	๒๕.๖	๕๒	๒๘.๗	๔๑๘	๒๙.๙	
บ้านญาติ	๓๘	๒๑.๘	๓๐	๑๗.๖	๒๗	๑๓.๕	๒๖	๑๗.๔	๑๕	๑๒.๕	๙	๕.๖	๘	๕.๓	๓๔	๑๘.๙	๓๙	๒๑.๑	๒๒๖	๑๖.๑	
วัด	๕	๒.๙	๕	๒.๙	๘	๔.๓	๒	๑.๓	๒	๑.๗	๓	๑.๙	๓	๒.๐	๖	๓.๓	๖	๓.๒	๕๐	๓.๕	
อื่น ๆ	๑	๐.๖	๒	๑.๒	๐	๐.๐	๒	๑.๓	๐	๐.๐	๐	๐.๐	๓	๒.๐	๓	๑.๗	๑	๐.๕	๑๒	๐.๙	
๑๒. บุคลากร																					
นิคมารคา	๑๑๖	๕๘.๖	๑๐๐	๕๕.๕	๗๘	๔๗.๘	๑๐๘	๖๐.๐	๙๐	๖๖.๗	๑๒๓	๖๑.๘	๑๑๑	๖๓.๘	๑๒๑	๕๗.๑	๑๒๙	๕๘.๖	๙๗๖	๕๘.๓	
นิคมารคา ญาติ	๓๓	๑๖.๗	๓๒	๑๕.๕	๒๗	๑๓.๐	๒๙	๑๖.๑	๒๗	๒๐.๐	๓๗	๑๘.๖	๓๘	๒๑.๙	๔๑	๑๙.๓	๓๗	๑๖.๘	๓๐๑	๑๘.๐	
ทำงาน	๒๖	๑๓.๑	๒๙	๑๓.๕	๑๔	๖.๙	๒๖	๑๔.๕	๕	๓.๗	๑๒	๖.๐	๗	๔.๐	๒๕	๑๑.๘	๒๙	๑๐.๙	๒๐๘	๑๒.๕	
ญาติ	๑๕	๗.๖	๑๖	๗.๓	๑๓	๖.๖	๙	๕.๐	๑๑	๘.๒	๒๒	๑๑.๑	๑๒	๖.๙	๒๐	๙.๕	๒๑	๙.๖	๑๓๙	๘.๓	
ได้รับทุนการศึกษา	๕	๒.๐	๑	๐.๕	๑	๐.๗	๓	๑.๗	๑	๐.๗	๒	๑.๐	๓	๑.๗	๒	๑.๐	๗	๓.๒	๒๕	๑.๕	
อื่น ๆ	๕	๒.๐	๒	๐.๙	๒	๑.๕	๕	๒.๘	๑	๐.๗	๓	๑.๕	๓	๑.๗	๓	๑.๕	๒	๐.๙	๒๕	๑.๕	
๑๓. หานมีรายโคพิเศษหรือไม่																					
มี	๓๗	๒๑.๓	๕๓	๓๑.๒	๑๕	๖.๖	๓๘	๒๕.๕	๑๕	๑๒.๕	๑๕	๙.๕	๑๗	๑๑.๓	๒๖	๑๔.๕	๒๗	๑๔.๖	๒๔๓	๑๗.๕	
ไม่มี	๑๓๗	๗๘.๗	๑๑๗	๖๐.๘	๙๕	๔๖.๔	๑๑๑	๗๔.๕	๑๐๕	๘๗.๕	๑๔๕	๙๐.๖	๑๓๓	๘๘.๗	๑๕๕	๘๕.๖	๑๕๘	๘๕.๔	๑,๑๕๕	๘๒.๖	

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

รายการ	วช.๑	วช.๒	วช.๓	วช.๔	วช.๕	วช.๖	วช.๗	วช.๘	วช.๙	รวม
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}
๑๔. รายได้พิเศษ ต่อเดือน	N = ๓๖ ๘๘๗.๓๓	N = ๔๔ ๑,๑๕๐.๖๔	N = ๑๔ ๕๕๙.๕๓	N = ๒๕ ๑,๑๕๘.๐๐	N = ๑๐ ๑,๒๖๐.๐๐	N = ๑๔ ๘๐๓.๕๗	N = ๑๓ ๕๖๗.๕๕	N = ๒๖ ๑,๑๐๘.๖๔	N = ๒๘ ๗๖๘.๒๑	N = ๒๑๐ ๘๘๗.๓๓
๑๕. ใ้ได้รับอุปการะทางการเงิน										
ประมาณเดือนละ	N = ๑๕๗ ๑,๑๕๑.๐๘	N = ๑๓๔ ๑,๒๓๓.๕๘	N = ๑๐๘ ๘๖๒.๑๑	N = ๑๒๑ ๑,๐๘๙.๘๓	N = ๘๗ ๑,๒๒๓.๗๑	N = ๑๕๘ ๑,๐๘๕.๒๒	N = ๑๓๓ ๑,๐๙๐.๓๕	N = ๑๗๕ ๑,๐๖๓.๖๒	N = ๑๕๑ ๘๕๘.๖๔	N = ๑,๒๓๖ ๑,๐๘๓.๑๓
ต่ำสุด เดือนละ	N = ๑๑๕ ๖๕๙.๖๓	N = ๘๘ ๕๕๙.๑๘	N = ๘๘ ๖๑๗.๖๐	N = ๘๕ ๖๕๕.๗๘	N = ๖๓ ๖๕๙.๒๑	N = ๑๕๘ ๖๕๑.๕๕	N = ๑๓๓ ๖๕๙.๒๗	N = ๑๑๕ ๕๙๒.๑๑	N = ๑๒๕ ๖๓๗.๗๕	N = ๘๕๕ ๖๒๘.๒๘
มากที่สุด เดือนละ	N = ๑๔๑ ๑,๓๗๕.๒๑	N = ๑๒๓ ๑,๕๗๗.๗๘	N = ๘๑ ๑,๒๑๓.๗๖	N = ๑๐๕ ๑,๓๘๕.๗๖	N = ๘๑ ๑,๕๒๐.๘๘	N = ๑๕๘ ๑,๓๕๙.๘๖	N = ๑๒๓ ๑,๕๐๘.๘๑	N = ๑๕๕ ๑,๒๗๐.๘๒	N = ๑๕๗ ๑,๑๘๑.๕๓	N = ๑,๑๒๕ ๑,๓๕๑.๘๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๓ ผู้ตอบแบบสอบถามใน ๔ วิทยาเขต มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๔๘ คน แยกตามลักษณะสถานภาพ ดังนี้

ด้านเพศ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๔๘ คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน ๑,๓๕๖ คน (ร้อยละ ๘๙.๐) เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน ๔๒ คน (ร้อยละ ๓.๐) เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า วิทยาเขตเทคนิคคนนทบุรีมีอัตราส่วนของนักศึกษาชายมากที่สุด คือ ร้อยละ ๑๐๐ วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ มีอัตราส่วนของนักศึกษาน้อยที่สุด คือร้อยละ ๘๓.๕ ส่วนวิทยาเขตอื่น ๆ จะมีนักศึกษาชายในอัตราส่วน ระหว่าง ร้อยละ ๘๔.๐ - ๘๘.๓

ด้านระดับชั้นปี จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๔๘ คน เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวส.๑ และ ปวส.๒ จำนวนใกล้เคียงกัน คือ ปวส.๑ จำนวน ๖๘๓ คน (ร้อยละ ๕๐.๘) ชั้น ปวส.๒ จำนวน ๖๖๕ คน (ร้อยละ ๔๙.๑) เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า แต่ละแห่งมีอัตราส่วนของนักศึกษาชั้น ปวส.๑ อยู่ในระหว่าง ร้อยละ ๔๑.๘ - ๖๑.๘ ชั้น ปวส.๒ อยู่ในระหว่าง ร้อยละ ๓๘.๒ - ๕๘.๒ วิทยาเขตเทคนิคคนนทบุรี มีอัตราส่วนนักศึกษาชั้น ปวส.๑ มากที่สุด (ร้อยละ ๖๑.๘) และวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา มีอัตราส่วนของนักศึกษาชั้น ปวส.๒ มากที่สุด (ร้อยละ ๕๘.๒)

ด้านประเภทของนักศึกษา จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๔๘ คน เป็นนักศึกษาระดับภาคปกติและภาคนอกเวลา จำนวนใกล้เคียงกัน คือ เป็นนักศึกษาระดับภาคปกติจำนวน ๖๙๕ คน (ร้อยละ ๕๑.๘) นักศึกษาระดับภาคนอกเวลา จำนวน ๖๕๓ คน (ร้อยละ ๔๘.๒) เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต แต่ละแห่งมีอัตราส่วนของนักศึกษาระดับภาคปกติอยู่ในระหว่างร้อยละ ๔๑.๒ - ๖๐.๐ และนักศึกษาระดับภาคนอกเวลา ระหว่างร้อยละ ๔๐.๘ - ๕๘.๘ วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตราส่วนของนักศึกษาระดับภาคปกติมากที่สุด (ร้อยละ ๖๐.๐) และ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา มีอัตราส่วนของนักศึกษาระดับภาคนอกเวลามากที่สุด (ร้อยละ ๕๘.๘)

ด้านอายุ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๔๘ คน เป็นนักศึกษาที่มีอายุอยู่ระหว่าง ๑๗ - ๒๑ ปี จำนวน ๙๒๒ คน (ร้อยละ ๕๑.๖) และ อายุระหว่าง ๒๒ - ๒๖ ปี จำนวน ๔๒๖ คน (ร้อยละ ๓๑.๖) เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต แต่ละแห่งจะมีอายุอยู่ระหว่าง ๑๗ - ๒๑ ปี ในอัตราส่วน ร้อยละ ๓๘.๘ - ๖๓.๒ และอายุระหว่าง ๒๒ - ๒๖ ปี ใน

ในอัตราส่วน ร้อยละ ๓๕.๑ - ๖๐.๕ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ เป็นนักศึกษาที่มีอายุ อยู่ในระหว่าง ๑๘ - ๒๑ ปี มากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๓.๒ และ วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ เป็นนักศึกษาที่มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๒ - ๒๖ ปี มากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๐.๕

ค่านิยมจำเป็น จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๕๔ คน เป็นนักศึกษาที่อยู่ ต่างจังหวัด จำนวน ๕๔๔ คน (ร้อยละ ๖๗.๕) และเป็นนักศึกษาที่อยู่ในจังหวัดที่ตั้งสถาน ศึกษา จำนวน ๔๕๔ คน (ร้อยละ ๓๒.๕) เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต แต่ละแห่งจะมี อัตราส่วนนักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัด ในอัตราส่วน ระหว่าง ร้อยละ ๕๐.๓ - ๕๕.๕ และมาจากจังหวัดที่ตั้งสถานศึกษา ในอัตราส่วน ระหว่าง ร้อยละ ๑๐.๖ - ๔๕.๗ วิทยาเขตเทคนิคตาก เป็นนักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัดมากที่สุด คือ ร้อยละ ๕๕.๕ และ วิทยาเขตอุเทนถวาย เป็นนักศึกษาที่อยู่ในจังหวัดที่ตั้งสถานศึกษามากที่สุด คือ ร้อยละ ๔๕.๗

ค่านอาชีพของบิดา จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๕๔ คน เป็นนักศึกษาที่ บิดามีอาชีพทางเกษตรกรรม จำนวน ๓๗๐ คน (ร้อยละ ๒๖.๕) อาชีพค้าขายและธุรกิจ ส่วนตัว จำนวน ๓๑๕ คน (ร้อยละ ๒๒.๕) และรับราชการ จำนวน ๒๗๐ คน (ร้อยละ ๑๙.๓) นอกจากนั้น เป็นนักศึกษาที่บิดาถึงแก่กรรม อาชีพรับจ้าง ห้างงานบริษัท รัฐวิสาหกิจ และอื่น ๆ เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตพระนคร เหนือ วิทยาเขตอุเทนถวาย มีอัตราส่วนของนักศึกษาที่บิดามีอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว มากที่สุด คืออยู่ในระหว่าง ร้อยละ ๒๒.๕ - ๒๔.๒ ส่วนวิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขต เทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ มี อัตราส่วนของนักศึกษาที่บิดามีอาชีพทางเกษตรกรรมมากที่สุด คือ อยู่ในระหว่าง ร้อยละ ๒๗.๔ - ๔๐.๐ ยกเว้น วิทยาเขตเทคนิคคนหนองบัว และวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ มีอัตรา ส่วนของนักศึกษาที่บิดามีอาชีพทางเกษตรกรรม และอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัวที่ใกล้เคียง กัน คือ อยู่ในระหว่าง ร้อยละ ๒๕.๕ - ๒๖.๗

ค่านอาชีพของมารดา จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๕๔ คน เป็นนักศึกษา ที่มารดามีอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัว และอาชีพทางเกษตรกรรม จำนวนใกล้เคียงกัน คือ จำนวน ๔๐๒ คน (ร้อยละ ๒๔.๕) และ จำนวน ๔๐๑ คน (ร้อยละ ๒๔.๗) ตามลำดับ ที่อยู่บ้านเฉย ๆ มีจำนวนรองลงมา คือ จำนวน ๓๓๐ คน (ร้อยละ ๒๓.๖) นอกจากนั้น

เป็นนักศึกษาที่มารคามืออาชีพรับจ้าง รับราชการ ถึงแก่กรรม รัฐวิสาหกิจ ห้างงานบริษัท และอื่น ๆ เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี วิทยาเขตอุเทนถวาย และวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ มีมารคามืออาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คือแต่ละแห่งจะอยู่ในอัตราส่วน ระหว่าง ร้อยละ ๒๔.๗ - ๓๗.๖ ส่วนนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ มีมารคามืออาชีพทางเกษตรกรรมมากที่สุด คือ แต่ละแห่งจะอยู่ในอัตราส่วนระหว่าง ร้อยละ ๓๔.๔ - ๔๔.๕ นอกจากนี้ เป็นนักศึกษาที่มารคามืออาชีพรับจ้าง รับราชการ ถึงแก่กรรม ห้างงานบริษัท รัฐวิสาหกิจ และอื่น ๆ

ค่านายได้เดือนของบิดา จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๕๔ คน เป็นนักศึกษาที่บิดามีรายได้ ระหว่าง ๓,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๕๕ คน (ร้อยละ ๒๑.๑) ระหว่าง ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท และ ระหว่าง ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท จำนวนเท่ากัน คือ ๒๗๖ คน (ร้อยละ ๑๙.๗) นอกจากนี้ เป็นนักศึกษาที่บิดาไม่มีรายได้ มีรายได้ระหว่าง ๕,๐๐๑ - ๗,๐๐๐ บาท และ มากกว่า ๗,๐๐๐ บาท จำนวนลดลงหล่นลงมามาก ลำดับ เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี และวิทยาเขตอุเทนถวาย บิดาของนักศึกษามีรายได้อยู่ในระหว่าง ๓,๐๐๑ - ๕,๐๐๐ บาท มากที่สุด คืออยู่ในอัตราส่วนระหว่างร้อยละ ๒๔.๑ - ๒๗.๕ ส่วนวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ บิดาของนักศึกษามีรายได้อยู่ในระหว่าง ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท มากที่สุด คือ อยู่ในอัตราส่วนระหว่าง ร้อยละ ๒๑.๔ - ๓๓.๕ นอกจากนี้ เป็นผู้ที่มีรายได้อยู่ในระดับอื่น

ค่านายได้เดือนของมารดา จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๕๔ คน เป็นนักศึกษาที่มารดาไม่มีรายได้ จำนวน ๔๒๐ คน (ร้อยละ ๓๐.๐) มีรายได้ระหว่าง ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๕๖ คน (ร้อยละ ๒๑.๒) มีรายได้ระหว่าง ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๔๘ คน (ร้อยละ ๑๗.๕) และมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๐๖ คน (ร้อยละ ๑๕.๓) นอกจากนี้ เป็นนักศึกษาที่มารดามีรายได้อยู่ในระดับอื่น เมื่อ

จำแนกตามวิทยาเขต พบว่า ทุกวิทยาเขต มีอัตราส่วนของนักศึกษาที่มารดาไม่มีรายได้มากที่สุด คือ อยู่ในระหว่าง ร้อยละ ๒๒.๗ - ๓๗.๕ ที่มีรายได้ ระหว่าง ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท เป็นมารดาของนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี และวิทยาเขตอุเทนถวาย คือ อยู่ในอัตราส่วนระหว่าง ร้อยละ ๑๗.๔ - ๓๑.๕ ส่วนรายได้ ระหว่าง ๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท เป็นมารดาของนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ คืออยู่ในอัตราส่วนระหว่างร้อยละ ๑๖.๗ - ๒๔.๐ นอกเหนือจากนั้น เป็นผู้ที่มีรายได้อยู่ในระดับอื่น

ค่านิยมการคามีนุทรที่กำลังศึกษาในระดับต่าง ๆ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๕๔ คน เป็นนักศึกษาที่บิตามารคามีนุทรที่กำลังศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน ๑,๒๖๑ คน (ร้อยละ ๕๓.๔) ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๗๕๗ คน (ร้อยละ ๓๒.๐) และระดับอุดมศึกษา จำนวน ๓๔๔ คน (ร้อยละ ๑๔.๖) เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า ในแต่ละแห่งเป็นนักศึกษาที่บิตามารคามีนุทรที่กำลังเรียนในระดับประถมศึกษามากที่สุด คือ อยู่ในอัตราส่วนระหว่างร้อยละ ๔๕.๖ - ๖๒.๐ นอกจากนั้น จะอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

ค่านิยมที่หักอาศัย จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๕๔ คน เป็นนักศึกษาที่หักบ้านเช่าหรือห้องเช่า จำนวน ๔๑๔ คน (ร้อยละ ๒๙.๘) บ้านพักตนเอง จำนวน ๔๐๒ คน (ร้อยละ ๒๙.๘) และหอพัก จำนวน ๓๐๐ คน (ร้อยละ ๒๑.๔) นอกจากนั้น เป็นผู้ที่หักอยู่กับญาติ วัค และ อื่น ๆ เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี วิทยาเขตอุเทนถวาย อาศัยอยู่ที่บ้านของตนเองมากที่สุด คือ อยู่ในอัตราส่วน ระหว่าง ร้อยละ ๔๒.๐ - ๕๓.๗ และ นักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและวิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น อาศัยอยู่ในหอพักมากที่สุด คือ อยู่ในอัตราส่วน ระหว่าง ร้อยละ ๓๓.๓ - ๕๔.๔ ส่วนนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ อาศัยอยู่ที่บ้านเช่าหรือห้องเช่ามากที่สุด คืออัตราส่วน ร้อยละ ๖๕.๖

ค่านับอุปการะทางการเงินของนักศึกษา จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๔๘ คน เป็นนักศึกษาที่ได้รับอุปการะทางการเงินจากบิดามารดา จำนวน ๘๗๖ คน (ร้อยละ ๕๘.๓) จากบิดามารดาและญาติ จำนวน ๓๐๑ คน (ร้อยละ ๑๘.๐) ทำงาน จำนวน ๒๐๘ คน (ร้อยละ ๑๕.๔) นอกจากนั้น ได้รับอุปการะทางการเงินจากญาติ ได้รับทุนการศึกษา และอื่น ๆ เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า นักศึกษาในแต่ละวิทยาเขตได้รับอุปการะทางการเงินจากบิดามารดาในอัตราส่วนมากที่สุด คือ อยู่ในระหว่าง ร้อยละ ๔๕.๕ - ๖๖.๙ รองลงมา คือ ได้รับจากบิดามารดาและญาติ อยู่ในอัตราส่วนระหว่าง ร้อยละ ๑๔.๕ - ๒๑.๙ นอกเหนือจากนั้น ได้รับเงินอุปการะจากแหล่งอื่น

ค่านการมีรายได้พิเศษ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๔๘ คน เป็นนักศึกษาที่ไม่มีรายได้ จำนวน ๑,๑๕๕ คน (ร้อยละ ๘๖.๖) เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต พบว่า ในแต่ละวิทยาเขต จะมีจำนวนของผู้ที่ไม่มีรายได้ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ระหว่าง ร้อยละ ๖๘.๘ - ๘๐.๖

ค่านจำนวนรายได้พิเศษที่ได้รับต่อเดือน จากจำนวนผู้ที่มีรายได้ จำนวน ๒๑๐ คน มีรายได้เฉลี่ยต่อคน เดือนละ ๔๘๗.๓๐ บาท วิทยาเขตพระนครเหนือมีจำนวนผู้ที่มีรายได้พิเศษและจำนวนเงินที่ได้รับมากที่สุด คือ จำนวน ๔๔ คน คิดรายได้เฉลี่ยต่อคน เดือนละ ๑,๑๕๐.๖๔ บาท

ค่านจำนวนเงินที่ได้รับอุปการะต่อเดือน จากผู้ที่มีจำนวนเงินที่ได้รับจำนวน ๑,๒๓๖ คน ได้รับอุปการะแต่ละเดือน ประมาณคนละ ๑,๐๘๓.๑๓ บาท โดยได้รับอุปการะเฉลี่ยต่ำสุด เดือนละ ๖๒๘.๒๙ บาท และเฉลี่ยสูงสุด เดือนละ ๑,๓๔๑.๘๗ บาท นักศึกษาในวิทยาเขตพระนครเหนือ ได้รับอุปการะต่อเดือนสูงสุด คือ ประมาณ ๑,๒๓๓.๕๘ บาท และวิทยาเขตเทคนิคลาดพร้าวได้รับอุปการะทางการเงินต่อเดือนต่ำสุด คือ ประมาณ ๕๕๘.๖๔ บาท ส่วนนักศึกษาในวิทยาเขตอื่น ๆ ได้รับอุปการะทางการเงินต่อเดือน อยู่ในระหว่างประมาณ ๘๖๒.๑๑ - ๑,๒๒๓.๗๑ บาท

สรุป จากการศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนรวม จะเห็นว่า นักศึกษาในแต่ละวิทยาเขตจะมีสถานภาพต่าง ๆ ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ด้าน เพศ ระดับชั้นปี ประเภทของนักศึกษา อายุ ภูมิสำเนา เป็นต้น ที่แตกต่างกันมาก ได้แก่ สถานภาพทางค่านอาชีพและรายได้ของบิดามารดาของนักศึกษาในวิทยาเขตส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค ซึ่งจะพบว่า นักศึกษาในวิทยาเขตส่วนกลางมีบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขายและ ธุรกิจส่วนตัว ในอัตราส่วนที่มากที่สุด และมีรายได้ต่อเนื่องในระดับสูง ในขณะที่นักศึกษา ในวิทยาเขตส่วนภูมิภาคมีบิดามารดาที่มีอาชีพทางเกษตรกรรม และมีรายได้ในระดับต่ำ ในค่านที่พักของนักศึกษา จะพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในวิทยาเขตส่วนกลางอาศัยอยู่ที่บ้านของตนเองในอัตราส่วนที่มากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาในวิทยาเขตส่วนภูมิภาคอาศัยอยู่ในหอพัก นอกจากนี้ ในค่านการมีรายได้พิเศษ และจำนวนเงินที่ได้รับอุปการะต่อเนื่อง นักศึกษา ในวิทยาเขตส่วนกลางจะมีอัตราส่วนของการมีรายได้พิเศษและจำนวนเงินที่ได้รับอุปการะ ต่อเนื่องสูงกว่านักศึกษาในวิทยาเขตส่วนภูมิภาค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒

ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษา จำแนกตามวิทยาเขตและประเภทของนักศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จำนวนตามวิทยาเขต

ต่อหัว

รายการ		วข.๑	วข.๒	วข.๓	วข.๔	วข.๕	วข.๖	วข.๗	วข.๘	วข.๙	รวม
		N = ๑๓๕	N = ๑๓๐	N = ๑๑๐	N = ๑๔๙	N = ๑๒๐	N = ๑๖๐	N = ๑๕๐	N = ๑๔๐	N = ๑๔๕	N = ๑,๓๙๕
๑. ค่าที่พัก	\bar{X}	๑,๑๑๔.๕๓	๑,๒๙๓.๓๘	๖๕๓.๙๑	๘๓๓.๕๖	๒,๑๐๘.๕๐	๒,๐๑๒.๐๖	๒,๑๑๘.๓๖	๑,๙๓๙.๙๐	๑,๔๔๒.๕๓	๑,๕๐๘.๔๘
	S.D.	๒,๔๓๕.๕๐	๒,๓๖๒.๑๓	๑,๕๐๓.๖๓	๑,๘๑๖.๙๓	๑,๕๓๖.๕๘	๑,๕๒๐.๘๒	๔,๑๓๓.๒๖	๓,๑๖๓.๑๓	๕,๕๐๐.๕๖	๒,๓๓๖.๓๖
๒. ค่าอาหาร	\bar{X}	๖,๓๕๑.๖๖	๖,๓๖๖.๐๓	๕,๕๖๕.๕๓	๕,๙๘๐.๘๓	๕,๕๖๕.๑๓	๕,๕๓๓.๘๑	๕,๙๓๓.๓๒	๕,๐๐๘.๙๕	๕,๐๓๘.๕๓	๕,๕๖๒.๓๕
	S.D.	๓,๕๒๓.๙๐	๕,๕๕๑.๓๕	๒,๕๖๖.๐๖	๓,๓๓๙.๓๖	๓,๕๕๕.๕๘	๒,๓๐๓.๕๘	๓,๑๕๑.๓๙	๕,๐๓๘.๙๓	๒,๒๑๑.๒๓	๕,๓๘๐.๓๑
๓. ค่าพาหนะ	\bar{X}	๒,๑๓๙.๓๓	๒,๑๓๓.๓๖	๒,๐๓๘.๕๙	๒,๐๒๖.๓๖	๑,๓๖๒.๓๑	๑,๓๑๐.๑๘	๑,๑๓๐.๘๙	๑,๒๑๕.๑๙	๑,๑๙๘.๑๙	๑,๖๕๙.๓๓
	S.D.	๑,๙๕๘.๕๐	๑,๖๖๖.๖๙	๑,๕๖๕.๖๑	๒,๒๕๓.๐๕	๑,๖๐๑.๓๙	๑,๒๖๕.๐๖	๑,๑๓๖.๒๑	๑,๒๐๕.๐๕	๑,๓๓๕.๕๖	๑,๖๓๖.๓๑
๔. ค่าอุปกรณ์การศึกษา	\bar{X}	๑,๙๓๖.๖๑	๑,๘๑๐.๕๙	๒,๐๓๕.๓๖	๑,๖๕๕.๙๑	๑,๓๘๘.๕๓	๑,๖๕๐.๐๖	๑,๙๙๑.๒๑	๑,๐๘๘.๓๙	๑,๓๙๕.๐๓	๑,๓๐๘.๖๘
	S.D.	๑,๘๖๒.๕๘	๑,๓๕๐.๓๑	๑,๒๖๐.๕๕	๑,๓๙๓.๕๓	๑,๓๙๑.๑๙	๑,๖๑๘.๕๘	๒,๒๓๐.๒๖	๕๖๓.๐๓	๑,๕๓๕.๖๑	๑,๖๖๖.๕๖
๕. ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ	\bar{X}	๑,๖๓๑.๑๘	๑,๕๖๙.๕๑	๑,๑๓๐.๐๙	๑,๕๙๑.๐๓	๑,๒๖๙.๕๘	๑,๖๕๓.๐๘	๑,๕๖๙.๘๓	๑,๕๐๑.๕๒	๑,๕๕๓.๓๕	๑,๕๕๕.๖๑
	S.D.	๑,๘๕๕.๘๖	๑,๕๖๑.๙๕	๑,๑๓๕.๐๖	๑,๕๖๕.๑๕	๑,๘๙๒.๕๐	๑,๕๐๙.๓๓	๑,๓๖๘.๐๓	๑,๕๓๓.๖๖	๑,๖๕๓.๑๐	๑,๖๖๐.๑๓
๖. ค่าเช่าผ้า เครื่องแต่งกาย	\bar{X}	๓,๕๒๙.๓๓	๓,๕๓๘.๖๑	๓,๕๕๓.๒๖	๓,๒๓๘.๘๓	๓,๑๐๐.๙๓	๑,๕๕๙.๕๐	๓,๓๘๘.๕๓	๒,๕๒๙.๓๓	๒,๕๕๑.๓๑	๓,๒๕๕.๓๓
	S.D.	๒,๕๕๒.๓๙	๒,๕๖๓.๘๘	๒,๐๘๑.๕๑	๒,๒๕๓.๕๘	๒,๕๖๖.๓๙	๓,๐๑๑.๒๓	๒,๐๘๘.๖๓	๒,๒๕๖.๘๖	๑,๖๙๙.๕๖	๒,๕๕๙.๓๘
๗. ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา	\bar{X}	๓๙๓.๓๐	๔๐๐.๐๐	๔๐๐.๐๐	๓๙๙.๘๓	๔๐๐.๐๐	๔๐๐.๐๐	๔๐๐.๐๐	๔๐๐.๐๐	๔๐๐.๐๐	๓๙๙.๓๐
	S.D.	๓๐.๓๖	๐.๐๐	๐.๐๐	๑.๖๕	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๑๐.๓๑
๘. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	\bar{X}	๑,๓๖๖.๓๕	๑,๓๖๖.๘๘	๑,๖๐๖.๖๙	๑,๓๓๐.๒๕	๑,๒๕๙.๒๐	๑,๖๙๓.๓๑	๑,๕๖๓.๖๕	๑,๖๓๕.๕๘	๑,๒๕๖.๙๖	๑,๕๙๐.๕๓
	S.D.	๑,๒๐๓.๐๐	๑,๖๒๕.๖๑	๑,๖๑๘.๐๕	๑,๓๖๑.๙๘	๑,๑๐๐.๐๕	๑,๒๑๒.๓๐	๑,๕๕๘.๓๖	๑,๒๕๒.๐๘	๑,๐๖๖.๒๕	๑,๒๙๙.๒๓
รวม	\bar{X}	๑๙,๓๙๓.๕๙	๑๙,๕๕๘.๒๕	๑๖,๒๕๒.๕๙	๑๓,๕๓๘.๖๖	๑๓,๐๕๖.๒๕	๑๔,๒๑๓.๐๐	๑๔,๓๖๖.๓๓	๑๕,๙๑๘.๐๘	๑๕,๙๑๘.๖๘	๑๓,๕๒๐.๕๕
	S.D.	๑๒,๓๖๓.๖๐	๑๐,๕๕๓.๓๓	๖,๑๙๖.๓๓	๑๐,๕๕๙.๘๓	๘,๕๕๕.๕๕	๖,๖๑๓.๖๓	๑๒,๕๕๓.๕๘	๘,๕๕๑.๕๐	๖,๕๕๘.๒๖	๙,๓๓๓.๕๕

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่า นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคน ปีละ ๑๗,๕๒๐.๔๔ บาท
จำแนกตามวิทยาเขต ดังนี้

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ เสียค่าใช้จ่าย
โดยเฉลี่ย ปีละ ๑๕,๓๔๗.๕๕ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๖,๗๕๑.๖๖$)
ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๓,๕๒๕.๗๗$) ค่าพาหนะ ($\bar{X} = ๒,๑๗๕.๓๓$) เฉลี่ย
รองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา เฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} =$
๗๕๗.๗๐)

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตพระนครเหนือ เสียค่าใช้จ่าย
โดยเฉลี่ย ปีละ ๑๕,๕๔๘.๒๕ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๖,๗๖๖.๐๗$)
ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๓,๔๓๘.๖๑$) ค่าพาหนะ ($\bar{X} = ๒,๑๗๗.๓๖$) เฉลี่ย
รองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔๐๐.๐๐$)

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี เสียค่าใช้จ่ายโดย
เฉลี่ย ปีละ ๑๖,๒๔๒.๔๔ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔,๔๖๔.๕๗$) ค่า
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๓,๔๔๓.๒๒$) ค่าอุปกรณ์การศึกษา ($\bar{X} = ๒,๐๗๕.๗๖$)
ค่าพาหนะ ($\bar{X} = ๒,๐๓๘.๕๕$) เฉลี่ยรองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียม
การศึกษาเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔๐๐.๐๐$)

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตอุเทนถวาย เสียค่าใช้จ่ายโดย
เฉลี่ย ปีละ ๑๗,๔๗๘.๖๒ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๕,๕๘๐.๔๓$) ค่า
เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๓,๒๓๔.๔๗$) ค่าพาหนะ ($\bar{X} = ๒,๐๒๒.๓๒$) เฉลี่ยรอง
ลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๗๕๕.๔๗$)

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ เสียค่าใช้จ่าย
โดยเฉลี่ย ปีละ ๑๗,๐๕๖.๒๕ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๕,๔๖๔.๑๓$)
ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๓,๑๐๐.๕๗$) ค่าที่พัก ($\bar{X} = ๒,๑๐๔.๕๐$) เฉลี่ยรอง
ลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔๐๐.๐๐$)

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคตาก เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย ปีละ ๑๔,๒๑๗.๐๐ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๕,๔๗๔.๘๑$) ค่าที่พัก ($\bar{X} = ๒,๐๑๒.๐๖$) เฉลี่ยรองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔๐๐.๐๐$)

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย ปีละ ๑๔,๓๗๖.๗๒ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๕,๔๗๗.๓๒$) ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๓,๓๘๔.๔๗$) ค่าที่พัก ($\bar{X} = ๒,๑๑๕.๓๖$) เฉลี่ยรองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔๐๐.๐๐$)

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย ปีละ ๑๕,๕๑๔.๐๔ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๕,๐๐๔.๕๕$) ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๒,๘๒๕.๓๓$) ค่าที่พัก ($\bar{X} = ๑,๕๓๕.๕๐$) เฉลี่ยรองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔๐๐.๐๐$)

นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย ปีละ ๑๔,๕๑๔.๖๔ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๕,๐๓๔.๕๓$) ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๒,๘๕๑.๗๑$) เฉลี่ยรองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔๐๐.๐๐$)

สรุป เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมโดยส่วนรวม จะเห็นว่า นักศึกษาทั้ง ๕ วิทยาเขต เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ปีละ ๑๓,๕๒๐.๔๔ บาท โดยที่ นักศึกษาในวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงสุด ปีละ ๑๕,๕๕๔.๒๕ บาท และ นักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เสียค่าใช้จ่ายรองลงมา คือ เฉลี่ย ปีละ ๑๕,๓๔๗.๔๕ บาท และนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ เสียค่าใช้จ่ายต่ำสุด เฉลี่ยปีละ ๑๔,๕๑๔.๖๔ บาท ส่วนนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และวิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น เสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี อยู่ในระหว่าง ๑๔,๕๑๔.๐๔ - ๑๔,๓๗๖.๗๒ บาท

และเมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท จะเห็นว่า นักศึกษาสาขาช่าง
อุตสาหกรรม ทั้ง ๕ วิทยาเขต เสียค่าอาหารสูงสุด เฉลี่ยปีละ ๕,๕๖๒.๗๕ บาท เสีย
ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย รองลงมา เฉลี่ยปีละ ๓,๒๕๔.๓๗ บาท และเสียค่าบำรุง
การศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาต่ำสุด เฉลี่ยปีละ ๗๕๕.๗๐ บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ภาคปกติ ในวิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ประเภทค่าใช้จ่าย	N = ๓๑๘	
	\bar{X}	S.D.
๑. ค่าที่พัก	๑,๔๒๘.๘๖	๒,๔๓๔.๒๔
๒. ค่าอาหาร	๕,๓๓๔.๓๑	๔,๓๘๘.๘๘
๓. ค่าพาหนะ	๑,๕๕๖.๔๓	๑,๖๑๘.๑๔
๔. ค่าอุปกรณ์การศึกษา	๑,๖๑๘.๓๒	๑,๕๓๘.๘๐
๕. ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ	๑,๔๐๗.๘๐	๑,๕๖๓.๕๕
๖. ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	๓,๑๓๗.๐๑	๒,๒๗๘.๕๒
๗. ค่าบำรุงการศึกษา และ ค่าธรรมเนียมการศึกษา	๗๘๘.๕๒	๑๕.๘๓
๘. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๑,๓๒๒.๑๖	๑,๑๖๖.๐๗
รวม	๑๖,๖๐๐.๒๑	๘,๘๑๐.๑๑

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่า นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ภาคปกติ ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคน ปีละ ๑๖,๖๐๐.๒๑ บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๕,๓๓๔.๓๑$) ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ($\bar{X} = ๓,๑๓๗.๐๑$) เฉลี่ยรองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา เฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๗๘๘.๕๒$)

ตารางที่ ๖ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ภาคนอกเวลา
ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ประเภทค่าใช้จ่าย	N = ๖๗๘	
	\bar{X}	S.D.
๑. ค่าที่พัก	๑,๕๘๑.๖๑	๓,๐๘๗.๒๘
๒. ค่าอาหาร	๕,๔๑๐.๕๘	๖,๒๕๑.๑๖
๓. ค่าพาหนะ	๑,๗๖๒.๕๑	๑,๗๒๑.๖๒
๔. ค่าอุปกรณ์การศึกษา	๑,๔๐๓.๘๔	๑,๗๗๘.๑๘
๕. ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ	๑,๗๐๑.๘๓	๑,๗๗๗.๐๘
๖. ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	๓,๓๔๑.๐๕	๒,๖๘๑.๘๗
๗. ค่าบำรุงการศึกษา และ ค่าธรรมเนียมการศึกษา	๔๐๐.๐๐	๐.๐๐
๘. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๑,๖๗๑.๗๑	๑,๕๐๘.๕๐
รวม	๑๘,๕๒๓.๓๓	๑๐,๕๕๑.๘๓

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่า นักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ภาคนอกเวลา
ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เสียค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคน ปีละ ๑๘,๕๒๓.๓๓
บาท โดยเสียค่าอาหารเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๕,๔๑๐.๕๘$) ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย
($\bar{X} = ๓,๓๔๑.๐๕$) เฉลี่ยรองลงมา และค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษา
เฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔๐๐.๐๐$)

ตอนที่ ๓

ผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม
ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ระหว่าง ๕ วิทยาเขต และผลการเปรียบเทียบ
เทียบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมภาคปกติ และ
ภาคนอกเวลา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ ความแปรปรวนของค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม
ใน ๔ วิทยาเขต

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	๔	๓,๖๘๔,๘๑๗,๘๘๘.๘๐	๙๒๑,๒๑๔,๖๗๒.๐๐	๘.๘๘	๐.๐๐**
ภายในกลุ่ม	๑,๓๘๘	๑๒๘,๖๖๑,๘๗๘,๑๓๖.๐๐	๙๒,๖๒๘,๒๐๐.๐๐		
รวม	๑,๓๙๒	๓๗๓,๔๗๙,๐๒๖,๐๒๔.๐๐			

** P < .๐๑

จากตารางที่ ๗ จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม
ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ใน ๔ วิทยาเขต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๑ จึงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีการทดสอบความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญน้อยสุด (LSD) ปรากฏผลดังในตารางที่ ๘

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาทางอุตสาหกรรม ระหว่าง ๘ วิทยาเขต โดยวิธีทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยสุด

วิทยาเขต	วข.๑	วข.๒	วข.๓	วข.๔	วข.๕	วข.๖	วข.๗	วข.๘	วข.๙
	๑๘,๓๔๓.๔๘	๑๘,๘๕๘.๒๕	๑๖,๒๔๒๖.๘๘	๑๗,๔๗๘.๖๒	๑๗,๐๕๖.๒๕	๑๘,๒๑๗.๐๐	๑๘,๓๗๖.๗๓	๑๕,๘๑๘.๐๘	๑๘,๘๑๘.๖๘
วข.๑	-	๖๑๐.๗๖	๓,๑๐๔.๖๕*	๑,๘๖๘.๘๗	๒,๒๘๑.๒๒*	๑,๑๓๐.๕๘	๘๗๐.๗๖	๓,๔๗๘.๕๑**	๕,๔๗๘.๘๑**
วข.๒		-	๓,๗๕๕.๕๑*	๒,๔๗๘.๖๓*	๒,๘๐๒.๐๐*	๑,๗๕๑.๒๕	๑,๕๘๑.๕๒	๕,๐๕๐.๑๗**	๕,๐๓๘.๕๗**
วข.๓			-	๑,๒๓๕.๗๘	๘๑๓.๕๑	๑,๘๗๕.๑๖	๒,๑๓๓.๘๘	๓๒๕.๗๖	๑,๓๒๕.๑๖
วข.๔				-	๕๒๒.๓๗	๗๓๘.๓๘	๘๘๘.๑๓	๑,๕๖๐.๕๕	๒,๕๕๘.๘๕*
วข.๕					-	๑,๑๖๐.๗๕	๑,๓๒๐.๕๘	๑,๑๓๘.๑๗	๒,๑๓๗.๕๗
วข.๖						-	๑๕๘.๗๓	๒,๒๘๘.๘๒*	๓,๒๘๘.๓๒*
วข.๗							-	๒,๕๕๘.๖๕*	๓,๕๕๘.๐๕**
วข.๘								-	๘๘๘.๕๐
วข.๙									-

* P < .๐๕

** P < .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม
ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ใน ๔ วิทยาเขต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญในคู่อปไปนี้

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
สูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี อย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
สูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ อย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
สูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น อย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
สูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ อย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตพระนคร เหนือสูงกว่า
ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๕

ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตพระนคร เหนือสูงกว่า
ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตอุเทนถวาย อย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับ .๐๕

สรุป เมื่อพิจารณาผลการ เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่าง
อุตสาหกรรม ระหว่าง ๔ วิทยาเขต จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายของนักศึกษามีความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญ ๓ ลักษณะ คือ

๑. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตส่วนกลางและ
ส่วนภูมิภาคมีความแตกต่างกัน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาเขตพระนครเหนือ
และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ สูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ
วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ และค่าใช้จ่ายของนักศึกษาวิทยา
เขตอุเทนถวายสูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้

๒. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตส่วนกลางมี
ความแตกต่างกัน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาเขตพระนครเหนือและวิทยาเขต
เทคนิคกรุงเทพ สูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคคนนทบุรี

๓. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาเขตส่วนภูมิภาคมี
ความแตกต่างกัน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคตากและวิทยาเขต
เทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือสูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคภาคใต้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ๕ เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ภาคปกติ และ
ภาคนอกระยะเวลา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ประเภทค่าใช้จ่าย	ภาคปกติ N = ๓๑๘		ภาคนอกระยะเวลา N = ๖๗๘		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑. ค่าที่พัก	๑,๔๒๘.๘๖	๒,๔๓๔.๒๔	๑,๕๘๑.๖๑	๓,๐๘๗.๒๘	-๑.๐๘
๒. ค่าอาหาร	๕,๓๓๘.๗๑	๔,๓๘๘.๘๘	๕,๘๑๐.๕๘	๖,๒๕๑.๑๖	-๑.๖๔
๓. ค่าทาทัน	๑,๕๔๖.๔๓	๑,๖๑๘.๑๔	๑,๗๖๒.๕๑	๑,๗๒๑.๖๒	-๒.๔๒*
๔. ค่าอุปกรณ์การศึกษา	๑,๖๑๘.๗๒	๑,๕๓๘.๘๐	๑,๘๐๓.๘๔	๑,๗๗๘.๑๔	-๒.๐๘*
๕. ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ	๑,๔๐๗.๘๐	๑,๔๖๓.๕๕	๑,๗๐๑.๘๓	๑,๗๗๗.๐๘	-๓.๐๘**
๖. ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	๓,๑๓๗.๐๑	๒,๒๗๘.๕๒	๓,๓๘๑.๐๘	๒,๖๘๑.๔๗	-๑.๘๓
๗. ค่าบำรุงการศึกษา และ ค่าธรรมเนียมการศึกษา	๘๘๘.๕๒	๑๔.๘๓	๘๐๐.๐๐	๐.๐๐	-๑.๐๒
๘. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๑,๓๒๒.๑๖	๑,๑๖๖.๐๗	๑,๖๗๑.๗๑	๑,๔๐๘.๕๐	-๕.๐๗**
รวม	๑๖,๖๐๐.๒๐	๘,๘๑๐.๑๑	๑๘,๕๒๓.๓๓	๑๐,๕๕๑.๔๓	-๓.๗๑**

* P < .๐๕

** P < .๐๑

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ภาคปกติและภาคนอกเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภท ปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ดังนี้

ค่าใช้จ่ายประเภท ทานะ ของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมภาคปกติและภาคนอกเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ค่าใช้จ่ายประเภท อุปกรณ์การศึกษา ของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ภาคปกติและภาคนอกเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ค่าใช้จ่ายประเภท กิจกรรมที่ขออนุญาตของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ภาคปกติและภาคนอกเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

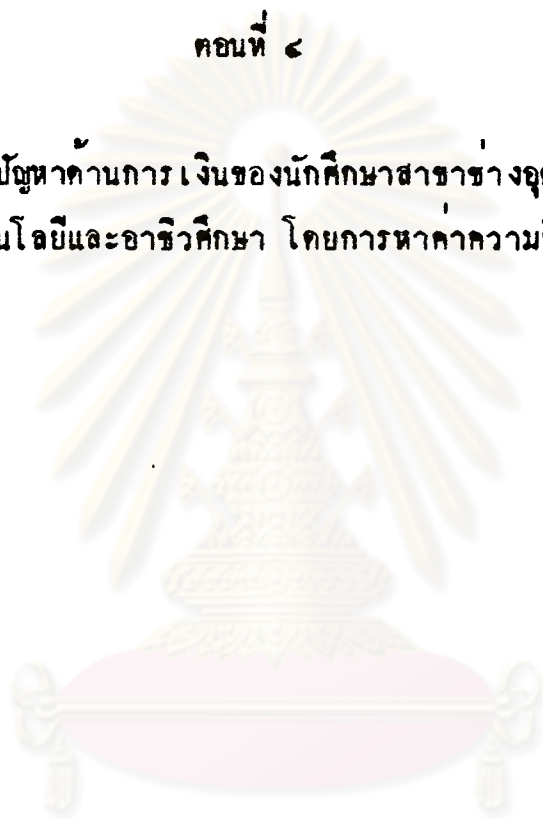
ค่าใช้จ่ายประเภท เบ็ดเตล็ดของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมภาคปกติ และภาคนอกเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

การเปรียบเทียบความแตกต่างดังกล่าว ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมภาคนอกเวลาสูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาภาคปกติทุกข้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม
ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ บัญชีค้ำนการเงินของนักศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

รายการ	วช.๑		วช.๒		วช.๓		วช.๔		วช.๕		วช.๖		วช.๗		วช.๘		วช.๙		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. สถานภาพทางการเงินในแต่ ละเดือน																				
มีเงินเหลือเก็บทุกเดือน	๑๔	๑๐.๔	๑๑	๖.๕	๑๒	๑๐.๔	๗	๕.๗	๕	๔.๒	๕	๓.๑	๕	๓.๓	๕	๕.๐	๕	๒.๗	๗๔	๕.๖
มีเงินพอใช้ทุกเดือน	๔๖	๒๖.๕	๖๒	๓๖.๕	๓๖	๓๒.๗	๕๖	๓๗.๖	๓๑	๒๕.๕	๔๐	๒๕.๐	๓๕	๒๓.๓	๓๒	๑๗.๕	๔๗	๒๕.๕	๓๔๕	๒๗.๕
ไม่พอใช้เป็นบางเดือน	๔๑	๔๖.๖	๗๕	๔๕.๑	๕๓	๔๕.๒	๖๕	๔๓.๖	๖๗	๕๕.๕	๕๐	๕๖.๓	๕๗	๕๕.๐	๕๕	๕๕.๕	๑๐๒	๕๕.๑	๗๑๕	๕๑.๕
ไม่พอใช้ทุกเดือน	๒๔	๑๖.๑	๒๒	๑๒.๕	๕	๔.๒	๒๑	๑๕.๑	๑๗	๑๔.๒	๒๕	๑๕.๖	๒๓	๑๕.๓	๔๑	๒๒.๕	๓๑	๑๖.๕	๒๑๗	๑๕.๕
๒. ในกรณีที่มีปัญหาทางการเงิน ท่านแก้ไขด้วยวิธีใด																				
ไม่มีปัญหา	๒๑	๖.๗	๑๗	๕.๖	๒๑	๑๑.๗	๑๗	๖.๐	๒๒	๕.๕	๑๗	๕.๕	๑๑	๓.๕	๒๒	๕.๕	๑๕	๕.๗	๑๖๖	๖.๕
ขอจากผู้อุปการะ	๑๐๓	๗๒.๕	๕๕	๒๕.๒	๕๗	๓๑.๗	๕๓	๒๕.๑	๔๗	๒๑.๑	๖๕	๒๐.๕	๖๖	๒๓.๕	๕๒	๒๑.๕	๗๖	๒๕.๒	๖๖๗	๒๕.๕
ขอยืมจากเพื่อน	๕๖	๓๐.๖	๕๐	๒๕.๕	๖๑	๓๓.๕	๕๕	๓๑.๒	๕๕	๓๗.๗	๑๒๑	๓๕.๕	๑๑๖	๔๑.๑	๑๕๓	๓๕.๒	๑๓๕	๔๕.๗	๕๓๕	๓๖.๒
ขอยืมจากอาจารย์	๓	๑.๐	๕	๑.๓	๑	๐.๖	๒	๐.๗	๖	๒.๗	๖	๒.๐	๖	๒.๑	๕	๒.๕	๕	๒.๕	๕๖	๑.๕
ทำงานพิเศษ	๒๕	๕.๕	๓๕	๑๑.๑	๕	๕.๐	๕๕	๑๕.๕	๕	๕.๐	๑๑	๓.๖	๒๐	๗.๑	๒๓	๖.๑	๒๕	๕.๐	๒๐๓	๗.๕
กู้ยืม	๑๗	๕.๕	๒๕	๕.๕	๕	๕.๕	๑๐	๓.๕	๕	๓.๖	๑๑	๓.๖	๑๖	๕.๗	๒๕	๖.๕	๕	๒.๕	๑๓๖	๕.๑
จำนวนทรัพย์สิน	๓๓	๑๐.๕	๓๕	๑๒.๕	๒๓	๑๒.๕	๓๗	๑๓.๐	๔๓	๑๕.๓	๗๕	๒๕.๑	๕๕	๑๕.๖	๖๒	๑๖.๖	๓๖	๑๑.๕	๓๕๑	๑๕.๑
ขอทุนการศึกษา	๕	๒.๕	๒	๐.๗	๐	๐.๐	๑	๐.๕	๓	๑.๓	๐	๐.๐	๑	๐.๕	๖	๑.๖	๖	๑.๕	๒๗	๑.๐
อื่น ๆ	๕	๑.๖	๑	๐.๓	๐	๐.๐	๒	๐.๗	๑	๐.๕	๓	๑.๐	๒	๐.๗	๓	๐.๕	๑	๐.๓	๑๕	๐.๗

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่า จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๑,๓๕๔ คน นักศึกษาจะมีปัญหาค่าทางการเงิน ดังนี้

ค่านายหน้าทางการเงินในแต่ละเดือน นักศึกษาจำนวน ๗๑๔ คน (ร้อยละ ๕๑.๘) ไม่มีเงินพอใช้บางเดือน และจำนวน ๒๑๗ (ร้อยละ ๑๕.๘) ไม่มีเงินพอใช้ทุกเดือน เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต จะเห็นว่า แต่ละแห่งมีอัตราส่วนของผู้ที่มีเงินไม่พอใช้บางเดือนอยู่ระหว่างร้อยละ ๔๓.๖ - ๕๘.๐ และวิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราส่วนของผู้ที่มีเงินไม่พอใช้บางเดือนมากที่สุด (ร้อยละ ๕๘.๐) ส่วนผู้ที่มีเงินไม่พอใช้ทุกเดือน แต่ละแห่งจะอยู่ในอัตราส่วนระหว่าง ร้อยละ ๘.๒ - ๒๒.๘ และวิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น มีอัตราส่วนของผู้ที่มีเงินไม่พอใช้ทุกเดือนมากที่สุด (ร้อยละ ๒๒.๘)

ด้านการแก้ปัญหาในกรณีที่ประสบปัญหาทางการเงิน นักศึกษาแก้ปัญหาโดยการขอยืมจากเพื่อน จำนวน ๕๓๔ คน (ร้อยละ ๓๖.๒) ขอจากผู้ประกอบการ จำนวน ๒๖๗ คน (ร้อยละ ๒๕.๘) และจำนำทรัพย์สิน จำนวน ๓๕๑ คน (ร้อยละ ๑๕.๑) นอกจากนั้น แก้ปัญหาโดยการทำงานพิเศษ กู้ยืม ขอยืมจากอาจารย์ ขอทุนการศึกษา และอื่น ๆ เมื่อจำแนกตามวิทยาเขต จะเห็นว่านักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคคนนทบุรี และวิทยาเขตอุเทนถวาย ใช้วิธีการขอยืมจากเพื่อน และขอจากผู้ประกอบการในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ระหว่าง ร้อยละ ๒๕.๕ - ๓๓.๔ และระหว่าง ร้อยละ ๒๕.๑ - ๓๒.๘ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาในวิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ วิทยาเขตเทคนิคตาก วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น และ วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ใช้วิธีการขอยืมจากเพื่อนในอัตราส่วนระหว่างร้อยละ ๓๗.๗-๔๒.๗

สรุปแล้ว จะเห็นว่า นักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่จะมีปัญหาทางการเงิน คือเมื่อรวมผู้ที่มีเงินไม่พอใช้บางเดือนและผู้ที่มีเงินไม่พอใช้ทุกเดือนเข้าด้วยกันแล้ว มีจำนวน ๕๓๕ คน หรือร้อยละ ๖๖.๕ นักศึกษาแก้ปัญหาทางการเงินโดยใช้วิธีขอยืมจากเพื่อนมากที่สุด รองลงไปใช้วิธีขอจากผู้ประกอบการ จำนำทรัพย์สิน ทำงานพิเศษ กู้ยืม ขอยืมจากอาจารย์ ขอทุนการศึกษา และอื่น ๆ ได้แก่ การรื้อคอม ตามลำดับ